

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Föld alá kell süllyeszteni az összes illemhelyeket.*

Forrás: *Pesti Tőrsde*

Bp.

(Hely)

1929. III. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Osztályozás

Tárgy

614.763

Hely

Idő

"1929"

Személy

Föld alá kell süllyeszteni az összes illemhelyeket

A vállalkozók rossz üzletmenetről panaszkodnak, mégis 1967-ig kérik a koncesszió meghosszabbítását – A használati díjakat jelentékenyen fölemelték. – Fantasztikus kívánságokkal álltak elő a vállalkozók, mert nagy károkat szenvedtek a háborúban

A budapesti illemhelyvállalkozók szerződése a főváros vezető köreiben sok beszédre ad okot. Tudvalévő, hogy még 1912-ben koncessziót adott a város *Beetz Vilmosnak és László Ferencnek nyilvános illemhelyek felállítására*. A koncesszió 40 éves időtartamú volt s ennek alapján 1952 novemberében jár le. A szerződés kötelezte a vállalkozókat megfelelő számú illemhelyek, közöttük négy földalatti helyiség létesítésére. Ez utóbbiakat a Calvin téren, az Erzsébet körúton, a New-York palotával szemben, a Vilmos eszázár út és az Andrássy út sarkán, továbbá az Erzsébet híd mellett a Piarista palota előtt kellett volna létesíteni. Annak ellenére, hogy a szerződés záros határidőt tűzött ki a házikók felépítésére, a 4 földalatti és 13 földfeletti illemhely megépítésével a vállalkozók még mindig adósak. Jelenleg 67 illemhely van a főváros különböző útvonalain s ezek közül *Beetz Vilmos* vállalkozásában 21, *László Ferenc* kezelésében pedig 46 házikó van.

Az illemhelyvállalkozás nagyszerű üzletnek bizonyult, noha az érdekeltek panaszkodnak a rossz üzletmenetel miatt. Erre való hivatkozással még a múlt évben kérték a használati díjak felemelését, amit a tanács engedélyezett is, úgyhogy ezek a díjak messze az aranyparitás felett állanak. Békében 4, 6 és 10 fillér volt a használati díj, míg ma 13, 14 és 15 fillér. De nemcsak a bevételek, illetve használati díjak nagyfokú emelése szolgálja a vállalkozók érdekét, hanem a főváros más oldalról is nagy előnyöket juttatott nekik.

A vállalkozók a zöld házikók után területhasználati díjat kötelesek fizetni a városnak, ami békében a *Beetz*-féle vállalat részére 15.000, *Lászlók* részére 11.000 koronában volt megállapítva. Később a korona elértéktelenedése folytán ezt az összeget fokozatosan emelték, végül is egységesen 5.400.000 koronában állapították meg egy-egy illemhely egész évi területfoglalási díját. A pengő bevezetésével ezt az összeget átszámították s a területfoglalási díj 4200 pengő a békebeli 15.000 aranykoronával szemben. Amíg tehát a használati díjakat messze az aranyparitás felé valorizálták, a terület-használati díjat a főváros a békeérték egy harmincad részére mérsékelte.

A *Beetz* és *László*-féle vállalatok azonban ezekkel az anyagi előnyökkel sem elégedtek meg, hanem újabban arra kérték a fővárost, hogy hosszabbítsa meg 15 évvel az 1952-ben lejáró koncessziót, tehát 1967-ig. Beadványukban a háborús idők következtében beállott lehetetlenülésre hivatkoznak s azt állítják, hogy a háború alatt vállalataikat nagy károk érték s így vismajorral állanak szemben. De további követeléseket is támasztanak. Nevezetesen is azt kérik, hogy az ingyenes illemhelyekért a város fizessen nekik állásonként 80 pengő karbantartási és gondozási költséget. Ez óriási összeget tenne ki, mert ha egy illemhelyen csak 4 állást számítunk, a meglévő 67 illemhely után a fizetendő 80 pengő évi 21.440 pengőt tenne ki.

Legtöbb a főváros is épített saját költségen öt illemhelyet parkokban s más kevésbé forgalmas helyeken, ahol a vállalkozók, miután az üzlet nem látszott

rentabilisnak, az építésre nem voltak hajlandók. Ezeket a házikókat az építési tőke 4%-a ellenében a vállalkozók kezelésére bízták. A vállalkozók most 10%-ot kérnek kezelési díj fejében. Azt is kérik, hogy ha városrendezési szempontból valamelyik illemhely áthelyezésére lesz szükség, azt ne a főváros végezze el saját költségén, hanem bizza a vállalkozókra s fizessen esetenként 1000 pengőt.

Ennek ellenében kötelezik magukat, hogy a főváros különböző pontjaira 20 modern ingyenes illemhelyeket építenének s ezek után állásonként napi 48 fillért kérnek a fővárostól. Egy pavillon után körülbelül évi 800–1000 pengőt kellene a fővárosnak fizetni, úgyhogy az építkezési költség néhány év alatt megtérül s a további években tiszta nyereség lenne már az az összeg, amit a főváros nekik fizet. Kötelezik magukat arra is, hogy ha a koncessziót a főváros 15 évvel meghosszabbítja, sürgősen megépítik a még hiányzó föld alatti és föld feletti illemhelyeket.

A városháza ebben az ügyben a jövő héten lesz tárgyalás, de a jelek szerint nincs nagy hajlandóság arra, hogy a vállalkozók szerződését meghosszabbítsák.